stadd i tjenstentöfring såsom stämningsman; och då ransakningen företogs, inställde sig åklagaren och angifwaren, hwarjemte Bolmér för Häktet framfördes af fånggevaldigern A. N. Björk.

Åklagaren ingaf prestbetyg och afstraffningsbewis angående Bolmér, hwilka handlingar hade följande lydelse:

"Målaren Magnus Johan Emil Johannesson Bolmér, Branting från Haganäs å född den 6te Januari 1861 (sextioett) inom denna församling af föräldrarne Johannes Magnusson och Emilia Charlotta Ramberg, är ej gift, eger godkänd kristendomskunskap och fick tillträde till H. H. Nattward, har förut warit häktad och till frejden förlustig af medborgerligt förtroende, men eger nu mera medborgerligt förtroende, intygar. Bolmsö församling af Jönköpings län i pastorsexpeditionen den 16. December 1893 (nittiotre).

F. Allgulin, pastor."

"Afstraffningsbewis. Att f. målaren" etc. — Litt. A.

Uppmanad att närmare, än tillförene skett, göra reda för sin föregående lefnadstiden, berättade Bolmér: att han lemnat föräldrahemmet wid 16 års ålder och begifwit sig till Danmark, der han under ½ års tid arbetat wid ett tegelbruk i Nivaa på Själland; att han derifrån åter begifwit sig hem och under en eller en och en half månad bewistat en småskolelärarekurs, som under sommaren 1877 hållits i Ölmestad af folkskoleläraren C. Bergstrand från Jönköping; att han påföljande sommar deltagit i underwisningen wid småskolelärareseminarium i Wernamo; att han efter att åter hafwa uppehållit sig en tid i hemmet, kommit in folkskolelärareseminariet i Wexiö, der han tillbragt twå läsår från och med höstterminen 1880 till och med wårterminen 1882, under hwilken tid han dock i sex månader tjenstgjort såsom vikarierande skollärare i Berga socken; att han under år 1882 rest till Kristianstad och tagit wärfning wid Vendes

Skatto BB. N:2 d. 18/12 1893.

Litt. A.

Afstraffningsbevis.

Att f. Målaren Magnus John Emil (Carl Fromholdt) Johans Bolmér i härvarande fängelse fulländadt honom genom Kongl. Göta Hof Rätts utslag den 11 Mars 1887 för förfalskningsbrott ådömdt 3 års straffarbete,

som slutade den 14 Februari 1890

då benämnde Bolmér frigafs med pass till Bolmsö s:n, Jönköpings län,

det varder i enlighet med härstädes förd fångrulla intygadt.

Centralfängelset å Långholmen den 16 December 1893.

Carl Palm

artilleriregemente, derifrån han efter ett halft år till följd af sjuklighet erhöll afsked; att han ifrån Kristianstad begifvit sig hem till Höganäs och vistats der till på våren 1883, då han farit till Tyskland, der han uppehållit sig med tegelbruksarbete, men efter tre veckors förlopp farit tillbaka till Sverige, och stannade i Helsingborg i målarelära hos en målaremästare vid namn Gyllenberg; att han, efter att hafva tillbragt vintern 1883-1884 i Höganäs, på våren sistnämnda år ånyo fått anställning hos benämnde Gyllenberg, hos hvilken han qvarstannade till på hösten 1884; att han derefter rest omkring och gifvit skrifflektioner på flera platser, såsom Djungby, Halmstad, Laholm och Hessleholm; att han under år 1886 i sex månader vikarierat såsom folkskolleläre, i Gryteryd; att han derefter, under namnet Djungbeck, med företeende af falska betyg sökt folkskollärnetjenst i Hjelmsjög af Listers härad, men emellertid ej erhållit tjensten, alldenstund svekket, innan tjensten tillsattes, upptäckts; att han i följd häraf blifvit häktad samt, efter att hafva undergått ransakning vid Listers Hd. och Westra Göinge Hd., slutligen vid Markes Hd. blifvit för förfalskning dömd till tre års straffarbete; att han efter frigifningen från Långholmen, der straffet aftjenades, uppehållit sig med målningsarbete dels i hembygden, dels i Tyskland och dels hos en målare Rusch i Helsingör; samt att han, med ofvan nämnda undantag, aldrig warit tilltalad eller straffad för brott.

Dessutom ingaf Bolméen ett skriftligt anförande af nedanstående lydelse:

"Till Westbo Häradsrätt. etc. ——— Litt. B.

Angifwaren Gren upplyste, på fråga, att de tre

1893. den 18. December

hagel, af hvilka Gren träffats, råkat, ett i wenstra underarmen, ett i Grens högra halsduken och ett i hattskyggt, samt att, då skottet antagligen warit swagt laddadt, de tjocka klädespersedlar Gren warit iklädd förorsakat, att intet af haglen tillfogat Gren någon skada.

Åklagaren, som sade sig hafva anledning antaga, att vid förra rättegångstillfället afhörda wittnena Tilda Nilsdotter och Sven Magnus Johansson af rädsla för Bolmér ej afgifvit fullt sanningsenliga berättelser, hade till förnyadt förhör i dag inkallat benämnde wittnen och anhöll, att de måtte warda hörda i Bolmérs frånwaro.

Sedan Tilda Nilsd:r och Sven Magnus Johansson, hwilka båda iakttagit inställelse, erhållit allvarliga erinringar om den fortfarande verkan af redan gångna eden, samt Bolmér blifvit ur tingssalen utförd, hördes först Tilda Nilsdotter, som förklarade sig till alla delar vidhålla sitt förut afgifna wittnesmål, dertill hon nu gjorde följande tillägg: att Bolmér på aftonen den 10. sistl. November lagt sig i en säng i stugan för att "roa" wittnets lille son och der insomnat, men omkring kl. 12 på natten blifvit af wittnet wäckt och uppmanad att gå till Bjernaryd för att tillse sin fadermoder; att Bolmér då genast stigit upp och aflägsnat sig från Haganäs under tillkännagifwande, att han skulle efterkomma wittnets önskan; att, då angifwaren Gren och wittnet Ekh anländt till Haganäs, klockan warit ½1., enligt hwad ett i Haganäs befintligt ur utwisade; att vid Grens och Ekhs ankomst, Bolmérs moder warit ute i köket, hwadan det troligen warit henne Gren och Ekh hört skyndsamt aflägsna sig ur köket; att wittnet, strax efter att Gren och Ekh utgått ur stugan, lagt sig till sängs, men dock till följd af rädsla ej insomnat förr än långt derefter; att wittnet, då Bolmér på morgonen återkommit till Haganäs, ännu sofvit; samt att Bolmérs fadermoder, då hon på aftonen lemnade Haganäs, medhaft tänd lykta. Widkändt.

Lögn

Lögn

Ej sofvit

[illegible]

Åkl:n upplyste, att till hans kännedom kommit, att wittnet Tilda Nilsdotter wid samtal med flera personer, särskildt kyrkoherden Algulin i Bolmsö,

Vestb. H.S. N:o 2 den 18/12 1893. Lit. B.

Till

Westbo Härads Rätt.

På grund af det mot mig Wid Westbo härads-rätt den 28:de sistliden November, af Kronolänsman B. Sporsén, på angifvelse af soldat Johan Edvard Gren utförda Atalt, för enligt Grens påstående ~~honom~~ påförde Mordförsök, Då han Natten den 10:de November besökte mitt hem för delgifvande af en stämningskallelse. Får jag till Häradsrätten afgifva följande svarsmål.

1) Stämningen i dess helhet bestrides. och anser jag densamma, såsom en af Hämnd, och illvilja sammandiktad historia, som ej kan bevisas. Enär sagde natt i Mitt hem, lågo 4 st främmande personer, af hvilka en del sedan äro såsom Vittnen afhörda Och af deras Vittnesmål framgår. att de ej hört något skott aflossas. eller ett något. Så får jag Härmed fråga om Rätten kan anse att man från ett hus, som är endast 9½ Meter Långt. och c:a 5 Meter bredt, Ett skott skulle kunna aflossas från dess förstuga eller, husets omedelbara närhet, utan att i Huset varande personer skulle höra, eller vakna af knallen från Skottet. På grund häraf bestrider jag att något skott blifvit aflossadt. efter sagde personer,

2) Att om ett skott skulle blifvit aflossadt på hagel på sagde personer, som endast (enligt deras i Stämningen gjorda uppgift) befunno sig på ett afstånd af 5 à 6 steg. Så skulle ovillkorligen några sårnader uppstått å deras kropp, (enär de uppgifvit att de träffats af flere hagel,) Hur skulle annars någon Jakt kunna idkas med framgång, enär detta just är ett af de vanligaste afstånden för fällande af villebrådet, men väl att man får fälla djur på

dubbla af det här uppgifna afståndet, antar att
antar jag att om något skott verkligen hade blifvit
riktat på eller efter sagda personer, så skulle ovil-
korligen några Skott att uppståtts. Och anhåller jag
det de skulle företa Läkare intyg öfver att de sagda natt
erhållit några skador, af hagel.

Vidare Yrkas, att de måtte styrka det jag riktat
eller aflossat något skott på dem, och att dessa
intyg eller Vittnen skola taga på sin Ed att jag
aflossat något Skott och riktat på eller efter
sagda personer, vid sagda tid och tillfälle,

Och ej såsom Vittnet A Ekm i sin vittnes berättelse
då hon säger att han hörde Haglen susa omkring
benen och äfven träffa honom, men ej sag Bliten
af skottet ej heller Hade han vid sin företagna
Husvisitation af Kommar Stuga och Kök att mig
Men antag att det var jag eller någon af dem som
var ute. Hvarpå jag får ställa till Häradsrättens
denna fråga, Om det anses för laglig bevisning
hvad jag antager eller tror, då jag ej sett det

Och yrkar härmed att jag måtte på fri fot
försättas till dess att de kunna styrka att något
brott blifvit begånget, mot deras personer,
Ty att de hört ett skott, vill jag ingalunda bestrida
Då det denna Årstiden och äfven den tiden på dygnet
ingalunda är ovanligt att få höra skott aflossas i den
närbelägna skogen, af Krypskyttar som är ute på
Tjäderjagt, Men att något skott skulle blifvit
aflossat på dem bestrider jag på det bestämdaste
åtminstone att jag skulle hafva aflossat något
Och anhåller härmed att varda på fri fot
försatt. Intill dess att de lagligen kunna bevisa
att någon sett mig aflossa något skott eller [illegible]

Och anser på samma gång att om flere Vittnen märkt: Saken höras att bästa sättet vore att på en gång inkalla hela Bolmsö kommun, ty jag är viss om att ingen Med sanning skall kunna stiga fram och säga att jag aflossat något skott, på sagda personer:

Och anhålles Vördsamt härmed att vara på pifat försatt.

Högaktningsfullt J. E. Johnson Bolmér.

skulle wisat sig ånger och bedröfvelse däröfver att hon wid förra rgstillf. afgifvit falskt vittnesmål.

Tillspord härom och ytterligare warnad för men-ed, medgaf Tilda Nilsdotter, att hon sanningslöst förnekat, att Bolmér vore fader till hennes barn, men påstod med största bestämdhet, att alla hennes öfriga uppgifter voro fullt sanningsenliga och att hon ej hade sig widare i saken bekant.

Sedan Bolmér åter blifvit i tingssalen inkallad och Tilda Nilsdotters vittnesberättelse blifvit för honom uppläst, vitsordade Bolmér berättelsens riktighet, under förklarande att, då han på aftonen lade sig, han aftagit endast sin rock, men då han gick till Bjernaryd påtagit både rocken och pelsöfverrocken, att han, då hans farmoder hemgick, ej haft tillfälle åtfölja henne, samt att han icke visste, om hans farmoder wid hemgåendet medhaft lykta.

Efter det att Bolmér åter ur tingssalen aflägsnats, inkallades Sven Magnus Johannesson, som, – med vidhållande af sin nu upplästa, wid förra ransakningen afgifna berättelse och med förklaring, att wt. icke kunde bestämdt uppgifwa, huruwida Bolmérs bössa på aftonen den 10. November, då wt. gick till sängs, stått bakwid orgeln i stugan, men wille erinra sig, att Bolmér morgonen derpå tagit bössan med sig ut ur stugan, – intygade: att efter det att wt. och wt. Anders Johan Johansson på morgonen den 11. November blifvit af Bolmér wäckte och druckit kaffe, de wid 6-tiden gått ut till sitt arbete å Tilda Nilsdotters stugubyggnad; att under arbetet derstädes Bolmér, som fått se wt:s tröja, hwilken från föregående dag legat öfver natten i den under byggnad varande stugan, yttrat: "hade jag wetat det, att den tröjan war här, hade jag tagit den på mig, för jag stod och frös här i natt; jag hade bara kalsongerna på mig", samt uppgifvit, att han stått

gen i stugan under en "god" timme; att vittnet icke tillsport Bolmér om, hvad han med sitt yttrande afsett, men Bolmér hade sjelfmant fortsatt: "jag skickade ett skrämmeskott efter dem" och "det vankade 'ärter efter dem'" att Bolmér wäl icke nämnt någon namn, men då Bolmér, när han wäckt vittnet, omtalat, att stämningsmännen Gren och Ek under natten varit i Haganäs, hade så väl vittnet, som vittnet Anders Johan Johansson och en hos Bolmér anstäld målare, vid namn Lindberg, hvilka båda warit tillstädes, då Bolmér fälde berörda yttranden, ansett, att sistnämnde Bolmérs yttranden ej kunde syfta på andra än Gren och Ek; att Tilda Nilsdotter på morgonen, under det frukost intogs, för vittnet och andra närwarande omtalat, att hon under natten wäckt Bolmér, som wäl warit mycket "hårdsömnder", men att hon dock lyckats "få upp honom i rappet"; att Tilda Nilsdotter visserligen ej omnämnt anledningen, hvarför hon väckt Bolmér, men då det strax förut talats om stämningsmännens besök i Haganäs under natten, hade vittnet och andra närwarande fattat anledningen till Bolmérs wäckande wara den, att han skulle undgå delgifning af en stämning; att då Bolmér wäckts, vittnet, Tilda Nilsdotter ännu låg till sängs, men Bolmér var iklädd pelsrock och hade tändt lampan; att när Bolmérs fadermoder efter kl. 11. på fredagsaftonen aflägsnade sig från Haganäs, vittnet warit ute på gården och då iakttagit att hon medhade lykta, hvilken var tändt redan då hon lemnade boningshuset i Haganäs; samt att det ~~icke~~ så widt vittnet hört, förut under aftonen icke talats om, att Bolmér skulle gå för att se efter sin fadermoder. Widkändt.

Ånyo införd i tingssalen, bestridde Bolmér, efter att hafva hört Swen Magnus Johanssons vittnesberättelse uppläsas, densammas riktighet. Särskildt hade Bolmér aldrig fält sådana yttranden som Swen Magnus Johansson omnämnt. Bolmér hade wäl någon gång i vittnets närwaro omtalat, att han

skjutit efter hunden, som bitit en Bolmér tillhörig hynda, men detta hade icke skett, hvarken vid det tillfälle eller i sådana ordalag, som Sven Magnus Johansson påstått.

Sven Magnus Johansson vidhöll emellertid sin berättelse, under förklarande, att Bolmér aldrig för Sven Magnus Johansson omnämnt, att han skjutit efter hunden, utan hade Bolmérs yttranden afgifvits i alldeles samma ordalag och i det sammanhang, som Sven Magnus Johansson berättat.

Vittnena fordrade ersättning för inställelsen; och berättigade i anledning häraf Rätten en hvar af dem att af allmänna medel förskottsvis utbekomma dels ersättning för skjuts efter en häst fram och åter mellan deras hemvist och tingsstället jemte vagnslega efter åtta öre för hvarje mil, dels ock tre kronor i traktamente för två i vittnesvarandet använda dagar.

För vidare utredning i målet begärde åklagaren uppskof; och yrkade ~~antecknade~~ åklagaren dessutom, att pig. Tilda Nilsdotter, hvars uppgifter visat sig vara vacklande och uppenbarligen icke med sanningen öfverensstämmande, måtte hänvisas till sin själasörjare för erhållande af undervisning om edens vigt och ~~vådan af~~ menedens följder.

Beslut.

Rätten, som lemnar utan bifall Bolmérs yrkande att varda å fri fot försatt, utställer målet till ny behandling inför Rätten å tisdagen den 9. instundande Januari klockan 10. f.m., då angifvaren Gren och pig. Tilda Nilsdotter skola

iakttaga inställelse, Grén wid förut stadgad på-
följd och Tilda Nilsdotter wid vite af 20. kronor; å-
förande Tilda Nilsdotter, wid enahanda vite, wara
försedd med bewis derom, att hon, minst en
wecka före uppskofsdagen och sedan så ofta
hon kallats, instält sig hos sin själasörjare för
erhållande af undervisning om edens wigt och
betydelse.

I afbidan på ransakningens fortsättning
skall Bolmér till länscellfängelset återförpassas.

Är Bolmér missnöjd med detta beslut,
eger han att deröfver genom särskilda besvär
föra klagan hos Kongl. Maj:t och Rikets Göta
Hofrätt.

Sessionen slutades kl. 12. middagen.

Som ofvan.

På Häradsrättens wägnar: